

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 18. decembra 2007*

Vo veci C-202/06 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 3. mája 2006,

Cementbouw Handel & Industrie BV, v zastúpení: W. Knibbeler, O. Brouwer a P. Kreijger, advocaten,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: E. Gippini Fournier, A. Nijenhuis a A. Whelan, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia A. Tizzano, A. Borg Barthet, M. Ilešič a E. Levits,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. marca 2007,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 26. apríla 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Cementbouw Handel & Industrie BV svojím odvolaním žiada zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností z 23. februára 2006, Cementbouw Handel & Industrie/Komisía (T-282/02, Zb. s. II-319, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým uvedený súd zamietol jeho žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie 2003/756/ES z 26. júna 2002, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom a uplatňovaním Dohody o EHP (vec COMP/M.2650 — Haniel/Cementbouw/JV [CVK]) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 282, 2003, s. 1, a korigendum, Ú. v. ES L 285, 2003, s. 52, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Nariadenie Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 395, s. 1, a korigendum Ú. v. ES L 257, 1990, s. 13; Mim. vyd. 08/001, s. 31), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1310/97 z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 180, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 164, ďalej len „nariadenie č. 4064/89“), definuje svoju vecnú pôsobnosť vo svojom článku 1 ods. 1 takto:

„... toto nariadenie sa uplatňuje na všetky koncentrácie s rozsahom pre celé Spoločenstvo, ako je definované v odsekoch 2 a 3.“

- 3 Článok 3 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 4064/89 definuje pojem koncentrácie ako upravujúci medzi inými situáciu, keď jeden alebo viac podnikov kúpou cenných papierov alebo aktív, zmluvne alebo iným spôsobom, nadobudnú priamu alebo nepriamu kontrolu nad celým alebo nad časťami jedného alebo viacerých ďalších podnikov.
- 4 Na to, aby koncentrácia mala rozsah pre celé Spoločenstvo, treba, aby celkový obrat uskutočnený dotknutými podnikmi v celosvetovom rozsahu, ako aj v Európskom spoločenstve prekročil určité prahové hodnoty vyjadrené obratom a stanovené v článku 1 ods. 2 a 3 nariadenia č. 4064/89. Článok 5 tohto nariadenia spresňuje metódu výpočtu týchto prahových hodnôt.
- 5 Koncentrácie s rozsahom pre celé Spoločenstvo musia byť oznámené Komisii Európskych spoločenstiev. V tejto súvislosti článok 4 ods. 1 nariadenia č. 4064/89 spresňuje,

že toto oznámenie sa musí uskutočniť „najneskôr jeden týždeň po uzavretí zmluvy, po oznámení návrhu vo verejnej súťaži alebo nadobudnutí kontrolného podielu“.

- 6 Článok 7 tohto nariadenia stanovuje, že tieto koncentrácie sa nemôžu uskutočniť ani predtým, ako boli oznámené, ani predtým, ako boli rozhodnutím vyhlásené za zlučiteľné so spoločným trhom.

- 7 Podľa ustanovení článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 4064/89 „Komisia preskúma oznámenie bezodkladne po jeho doručení“. V súlade s uvedeným článkom 6 ods. 1 písm. c), ak Komisia zistí, že oznamovaná koncentrácia patrí do pôsobnosti tohto nariadenia a vzbudzuje vážne obavy, pokiaľ ide o zlučiteľnosť so spoločným trhom, rozhodne o začatí formálneho kontrolného konania.

- 8 V tejto súvislosti článok 8 ods. 1 až 4 nariadenia č. 4064/89 zveruje Komisii tieto rozhodovacie právomoci:

„1. ...

2. Ak Komisia zistí, že po prípadných následných úpravách zo strany účastníkov koncentrácie spĺňa oznámená koncentrácia kritérium stanovené v článku 2 ods. 2, vydá rozhodnutie, v ktorom vyhlási koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom.

Komisia môže pripojiť k svojmu rozhodnutiu podmienky a povinnosti, ktorými sa má zabezpečiť, aby účastníci koncentrácie splnili záväzky, ktoré prijali voči Komisii s cieľom, aby bola koncentrácia zlučiteľná so spoločným trhom. ...

3. ...

4. Ak už bola koncentrácia vykonaná, môže Komisia... požadovať, aby boli zlúčené podniky alebo aktíva rozdelené, aby sa skončila spoločná kontrola alebo akýkoľvek iný náležitý krok na obnovenie podmienok efektívnej hospodárskej súťaže.“

9 Podľa článku 10 ods. 1 nariadenia č. 4064/89 rozhodnutie o začatí formálneho kontrolného konania musí byť prijaté, s výnimkou, ktorá nie je uplatniteľná v predmetnej veci, najneskôr do jedného mesiaca, pričom táto lehota začína plynúť v deň nasledujúci po dni doručenia oznámenia. Podľa článku 10 ods. 2 a 3 tohto nariadenia rozhodnutia konštatujúce zlučiteľnosť alebo nezlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom musia byť prijaté okrem výnimočných prípadov najneskôr do štyroch mesiacov odo dňa začatia konania. Podľa odseku 6 toho istého článku, ak Komisia neprijme rozhodnutie v tejto lehote, považuje sa koncentrácia za zlučiteľnú so spoločným trhom.

10 Rozdelenie právomoci v oblasti kontroly koncentrácií je upravené v článku 21 ods. 1 a 2 nariadenia č. 4064/89 takto:

„1. Komisia má výlučnú právomoc prijímať rozhodnutia uvedené v tomto nariadení, tieto sú preskúmateľné Súdny dvorom.

2. Žiadny členský štát nesmie uplatniť svoju národnú právnu úpravu hospodárskej súťaže na prípad koncentrácie v rozsahu Spoločenstva.“

- 11 Dvadsiate deviate odôvodnenie nariadenia č. 4064/89 spresňuje, že „prípady koncentrácie neuvedené v tomto nariadení patria v zásade do právomoci členských štátov“.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 12 Zistenia Súdu prvého stupňa v bodoch 1 až 15, ako aj 295 až 298 napadnutého rozsudku umožňujú zhrnúť okolnosti predchádzajúce sporu takto:

- 13 Pred uskutočnením koncentrácie, ktorá je predmetom sporu, Coöperatieve Verkoop- en Productievereniging van Kalkzandsteenproducenten (ďalej len „CVK“), družstvo založené podľa holandského práva, združovalo jedenásť holandských výrobcov kremičito-vápenatých tehál. Päť z týchto jedenástich členských podnikov bolo dcérskymi spoločnosťami nemeckého podniku Franz Haniel & Cie GmbH (ďalej len „Haniel“), tri boli dcérske spoločnosti odvolateľa a dve boli dcérske spoločnosti nemeckého podniku RAG AG (ďalej len „RAG“). Jedenásť z týchto podnikov ovládali spoločne Haniel, odvolateľ a RAG (bod 5 napadnutého rozsudku).

- 14 V priebehu roka 1998 Nederlandse Mededingingsautoriteit (holandský orgán pre hospodársku súťaž, ďalej len „NMa“) dostal oznámenie zámeru koncentrácie, ktorou

CVK zamýšľal prevziať kontrolu nad svojimi členskými podnikmi. Kontrola sa mala previesť v rámci uzavretia dohody o odvode zisku a zmeny stanov CVK. Rozhodnutím z 20. októbra 1998 NMa predmetný zámer povolil (bod 6 napadnutého rozsudku).

- 15 Pred uskutočnením koncentrácie prijala spoločnosť RAG rozhodnutie predať spoločnosti Haniel a odvolateľovi podiely, ktoré vlastnila v členských podnikoch CVK. V priebehu marca 1999 účastníci oznámili svoj zámer NMa. NMa im listom z 26. marca 1999 oznámil, že zamýšľaný prevod nepredstavuje koncentráciu v zmysle holandskej právnej úpravy, pretože operácia povolená rozhodnutím z 20. októbra 1998 bola uskutočnená najneskôr v čase predmetného prevodu (bod 7 napadnutého rozsudku).
- 16 Dňa 9. augusta 1999 CVK a jeho členské podniky uzavreli viaceré dohody o prevode. Na jednej strane uzavreli dohodu o odvode zisku uvedenú v bode 14 tohto rozsudku a stanov CVK sa zmenili tak, aby sa vzali do úvahy ustanovenia tejto dohody (ďalej len „prvá skupina transakcií“). Na druhej strane spoločnosť RAG previedla podiely, ktoré vlastnila v troch členských podnikoch CVK na spoločnosť Haniel a na odvolateľa, ktoré medzi sebou uzavreli zmluvu o spolupráci upravujúcu ich spoluprácu v rámci CVK (ďalej len „druhá skupina transakcií“) (bod 8 napadnutého rozsudku).
- 17 Po tom, ako sa Komisia dozvedela o transakciách z 9. augusta 1999 pri príležitosti preskúmania dvoch iných koncentrácií oznámených spoločnosťou Haniel, upozornila listom z 22. októbra 2001 odvolateľa a ďalšie zúčastnené podniky, že koncentrácia jej mala byť oznámená. Dňa 24. januára 2002 spoločnosť Haniel a odvolateľ oznámili koncentráciu na základe článku 4 nariadenia č. 4064/89 (bod 9 a 10 napadnutého rozsudku).

- 18 Dňa 25. februára 2002 Komisia začala formálne kontrolné konanie uvedené v článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89 (bod 11 napadnutého rozsudku).
- 19 Po zaslaní oznámenia o výhradách a vypočutí dotknutých účastníkov Komisiou predložili Haniel a odvolateľ 28. mája 2002 prvý návrh záväzkov. Tento návrh predpokladal, že Haniel a odvolateľ ukončia svoju zmluvu o spolupráci a predajú nezávislej tretej osobe podiely, ktoré nadobudli v priebehu roka 1999 od RAG. Komisia sa domnievala, že tento návrh bol nedostatočný na odstránenie pochybností v oblasti hospodárskej súťaže na dotknutom trhu (body 12, 14 a 295 napadnutého rozsudku).
- 20 Haniel a odvolateľ preto navrhli 5. júna 2002 konečné záväzky, ktorými navyše prijali záväzok zrušiť dohodu o odvode zisku, pristúpiť k zmene stanov CVK a k jej zrušeniu (body 14, 15 a 298 napadnutého rozsudku).
- 21 Dňa 26. júna 2002 Komisia prijala sporné rozhodnutie, ktorým určila, že oznámená koncentrácia vytvorená prvou a druhou skupinou transakcií je zlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ Haniel a odvolateľ budú plne dodržiavať záväzky uvedené v tomto rozhodnutí. Tieto záväzky zahŕňali najmä zrušenie CVK (bod 15 napadnutého rozsudku).

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 22 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. septembra 2002 a zapísaným do registra pod číslom T-282/02 odvolateľ podal žalobu smerujúcu k zrušeniu sporného rozhodnutia.

- 23 Na podporu svojej žaloby odvolateľ uviedol tri žalobné dôvody.
- 24 Prvý žalobný dôvod bol založený na nedostatku právomoci Komisie na preskúmanie predmetných transakcií podľa článku 3 nariadenia č. 4064/89. Súd prvého stupňa zamietol tento žalobný dôvod a v bode 109 napadnutého rozsudku rozhodol, že „koncentrácia v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia č. 4064/89 môže vzniknúť aj pri existencii viacerých formálne odlišných právnych transakcií, ak tieto transakcie sú vzájomne závislé takým spôsobom, že by sa jedny bez druhých neuskutočnili, a ktorých výsledok spočíva v tom, že jeden alebo viacero podnikov nadobudne priamu alebo nepriamu ekonomickú kontrolu nad činnosťou jedného alebo viacerých iných podnikov“.
- 25 Druhý žalobný dôvod bol založený na tom, že Komisia nesprávne posúdila vytvorenie dominantného postavenia v dôsledku koncentrácie, a to v rozpore s článkom 2 nariadenia č. 4064/89. Súd prvého stupňa zamietol tento žalobný dôvod ako nedôvodný.
- 26 Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článkov 3 a 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 a zásady proporcionality. Pokiaľ ide o tento žalobný dôvod, Súd prvého stupňa rozhodol, že:

„301 ... treba konštatovať, že tvrdenia žalobcu sa opakovane zakladajú na nesprávnom predpoklade, ktorý Súd prvého stupňa už zamietol... Existuje

totiž iba jedna koncentrácia uzavretá 9. augusta 1999, ktorá sa skladá z prvej a druhej skupiny transakcií a ktorá spadá do právomoci Komisie v zmysle nariadenia č. 4064/89. Preto napriek tvrdeniam žalobcu prvý návrh záväzkov nemení koncentráciu tak, že by už ďalej nešlo o koncentráciu.

...

304 ... je dôležité poukázať na to, že žalobca nevysvetlil, ako by mohla Komisia na základe prvého návrhu záväzkov... prijať záver o zlučiteľnosti koncentrácie, ak je nesporné, že v rámci tohto návrhu záväzkov by zostalo dominantné postavenie CVK vytvorené v dôsledku koncentrácie uzavretej 9. augusta 1999 nezmenené. Tento podnik by mal totiž aj napriek vzdaniu sa spoločnej kontroly nad CVK naďalej podiel na relevantnom trhu predstavujúci najmenej [50 až 60] %, vychádzajúc z vymedzenia trhu, pričom trhové podiely jeho konkurentov by sa nezvýšili.

305 Preto napriek tvrdeniam žalobcu nebola Komisia povinná prijať prvý návrh záväzkov v zmysle článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89, keďže tento návrh jej neumožnil prijať záver, že v dôsledku koncentrácie z 9. augusta 1999 sa nevytvorilo dominantné postavenie v zmysle článku 2 ods. 2 tohto nariadenia.

...

307 ... preto na to, aby Komisia mohla na vydanie rozhodnutia podľa článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 prijať záväzky účastníkov, tieto záväzky musia byť nielen úmerné problému týkajúcemu sa hospodárskej súťaže, ktorý Komisia zistila vo svojom rozhodnutí, ale musia ho aj úplne vyriešiť, pričom tento cieľ v prejednávanej veci zjavne nebol dosiahnutý prostredníctvom prvého návrhu záväzkov účastníkov, ktorí podali oznámenie.“

27 Súd prvého stupňa zamietol tretí žalobný dôvod, a preto zamietol žalobu v celom rozsahu.

O odvolaní

28 Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnuté rozhodnutie a prípadne vrátil vec Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

29 Komisia navrhuje zamietnuť odvolanie a zaviazat' odvolateľa na náhradu trov konania.

30 Na podporu svojich návrhov odvolateľ uvádza dva dôvody.

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom výklade a uplatnení článkov 1, 2 a 3 ods. 1 nariadenia č. 4064/89

Argumentácia účastníkov konania

- 31 Odvolateľ uvádza, že právomoc Komisie podľa nariadenia č. 4064/89 nie je výlučne určená koncentráciou tak, ako bola oznámená, ale skutočne uskutočnenou koncentráciou. Tento výklad sa má uplatniť, ak je koncentrácia predmetom zmien zo strany účastníkov po oznámení, keďže tieto zmeny môžu vyplývať z návrhu záväzkov. Okolnosť, že koncentrácia sa vykonala pred oznámením vo forme, v akej bola oznámená, je bezvýznamná.
- 32 Podľa odvolateľa koncentrácia dotknutá v predmetnej veci nadobudla rozsah pre celé Spoločenstvo až uzavretím druhej skupiny transakcií, ktorou prevzal spolu so spoločnosťou Haniel kontrolu nad CVK. Podľa znenia napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa v bode 304 tohto rozsudku uznal, že prvý návrh záväzkov viedol k upusteniu od spoločnej kontroly nad CVK oznamujúcimi účastníkmi. Naopak neprihliadol na skutočnosť, že tento návrh mal tiež za následok, že sa odstránila oznámená koncentrácia, pričom zostala iba transakcia bez rozsahu pre celé Spoločenstvo.
- 33 V odpovedi na túto argumentáciu Komisia uvádza, že podľa nariadenia č. 4064/89 jej právomoc vo vzťahu ku koncentrácii mala byť určená v okamihu, keď jej táto koncentrácia mala byť oznámená. Zdôrazňujúc, že musí prijať alebo vylúčiť svoju právomoc najneskôr pri prvom preskúmaní oznámenia, dopĺňa, že v záujme správneho úrad-

ného postupu rozsah koncentrácie pre celé Spoločenstvo nemôže byť stále skúmaný v priebehu celého prebiehajúceho konania.

- ³⁴ Podľa Komisie odvolateľ popiera úlohu a povahu záväzkov, ktoré môžu účastníci prijať. Tieto záväzky nemôžu zbaviť Komisiu právomocí, ktorú jej zveruje nariadenie č. 4064/89, ale ich cieľom je umožniť jej vykonávať svoju právomoc povoliť za určitých podmienok oznámenú koncentráciu.

Posúdenie Súdny dvorom

- ³⁵ Ako vyplýva z dvadsiateho deviateho odôvodnenia a článku 21 ods. 1 nariadenia č. 4064/89, toto nariadenie spočíva na zásade presného rozdelenia právomocí medzi vnútroštátnymi orgánmi a orgánmi Spoločenstva v oblasti kontroly koncentrácií (rozsudky z 25. septembra 2003, Schlüssilverlag J. S. Moser a i./Komisia, C-170/02 P, Zb. s. I-9889, bod 32, a z 22. júna 2004, Portugalsko/Komisia, C-42/01, Zb. s. I-6079, bod 50).

- ³⁶ Toto nariadenie obsahuje tiež ustanovenia, medzi nimi najmä článok 10 ods. 1 a 2, ktorých cieľom je obmedziť z dôvodov právnej bezpečnosti a v záujme dotknutých podnikov dĺžku konaní, ktorých predmetom je skúmanie koncentrácií a ktoré vedie Komisia (rozsudky Schlüssilverlag J. S. Moser a i./Komisia, už citovaný, bod 33, a Portugalsko/Komisia, už citovaný, bod 51).

- ³⁷ Je teda dôvodné vyvodiť záver, že normotvorca Spoločenstva chcel stanoviť jednoznačné rozdelenie zásahov medzi vnútroštátne orgány a orgány Spoločenstva a želaný

si zabezpečiť kontrolu koncentrácií v lehotách zlučiteľných súčasne s požiadavkami správneho úradného postupu a s požiadavkami podnikateľského života (rozsudky Schlüsselerlag J. S. Moser a i./Komisia, už citovaný, bod 34, a Portugalsko/Komisnia, už citovaný, bod 53).

38 Táto problematika právnej istoty implikuje, že orgán príslušný na preskúmanie danej koncentrácie môže byť identifikovaný predvídateľným spôsobom. To je dôvod, pre ktorý normotvorca Spoločenstva stanovil v článku 1 ods. 2 a 3 a článku 5 nariadenia č. 4064/89 presné a objektívne kritériá umožňujúce určiť, či koncentrácia dosahuje požadovanú hospodársku veľkosť na to, aby mala „rozsah pre celé Spoločenstvo“ a patrí tak do výlučnej právomoci Komisie.

39 Požiadavka rýchleho konania, ktorá charakterizuje všeobecnú systematiku nariadenia č. 4064/89 a ktorá ukladá Komisii povinnosť dodržiavať prísne lehoty na prijatie konečného rozhodnutia, pričom v dôsledku jeho neprijatia sa koncentrácia považuje za zlučiteľnú so spoločným trhom, tiež v sebe zahŕňa, že len čo Komisia stanovila vo vzťahu k danej koncentrácii svoju právomoc vzhľadom na kritériá upravené v článku 1 ods. 2 a 3 a článku 5 tohto nariadenia, táto právomoc nemôže byť kedykoľvek spochybnená alebo vystavená neustálym zmenám.

40 Ako uviedla generálna advokátka v bode 48 svojich návrhov, je prirodzené, že Komisia stráca svoju právomoc rozhodovať o koncentrácii za predpokladu, že sa dotknuté podniky úplne vzdajú navrhovanej koncentrácie.

41 Napriek tomu ide o iný prípad, ak sa účastníci obmedzia na návrh čiastkových zmien návrhu. Takéto návrhy nemôžu mať za následok nútenie Komisie, aby opätovne preskúmala svoju právomoc pod hrozbou, že umožnia dotknutým podnikom významne narušiť priebeh konania a účinnosť kontroly zamýšľanej normotvorcom a to nútením Komisie, aby neustále preskúmavala svoju právomoc na úkor preskúmania veci samej.

42 Tento výklad podporuje znenie článku 8 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 4064/89, ktoré stanovuje, že „Komisia môže pripojiť k svojmu rozhodnutiu podmienky a povinnosti, ktorými sa má zabezpečiť, aby účastníci koncentrácie splnili záväzky, ktoré prijali voči Komisii s cieľom, aby bola koncentrácia zlučiteľná so spoločným trhom“. Ako uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, toto znenie jasne preukazuje, že záväzky navrhnuté alebo prijaté podnikmi sú také významné, že Komisia na ne musí prihliadnúť v rámci preskúmania otázky vo veci samej, a to zlučiteľnosti alebo nezlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom, ale naopak tieto záväzky nemôžu zbaviť Komisiu jej právomoci, keď sa táto právomoc overila v prvej fáze konania.

43 Z toho vyplýva, že právomoc Komisie na rozhodovanie o koncentrácii musí byť preukázaná k určitému dátumu na celú dĺžku konania. Vzhľadom na význam, ktorý má povinnosť oznámenia v systéme kontroly zavedenom normotvorcom Spoločenstva, musí tento dátum nevyhnutne predstavovať úzku spojitosť s oznámením.

- 44 V rámci tohto odvolania odvolateľ nepopiera analýzu Komisie potvrdenú napadnutým rozsudkom, podľa ktorej treba konštatovať existenciu jedinej koncentrácie založenej prvou a druhou skupinou transakcií. Tiež nepopiera, že tak k dátumu uzavretia týchto dvoch skupín transakcií, ako aj k dátumu oznámenia uskutočneného na žiadosť Komisie táto koncentrácia mala rozsah pre celé Spoločenstvo. V dôsledku toho bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k otázke, či dátum, ktorý sa má prijať na určenie právomoci Komisie, je dátum, ku ktorému vznikla povinnosť oznámenia alebo dátum, ku ktorému sa malo oznámenie uskutočniť, alebo tiež dátum, ku ktorému sa skutočne uskutočnilo, nie je spochybnené, že v predmetnej veci Komisia nadobudla právomoc na rozhodovanie o dotknutej koncentrácii.
- 45 Pokiaľ ide o otázku, či, ako tvrdí odvolateľ, prvý návrh záväzkov, ktorý predložil spolu so spoločnosťou Haniel, mohol mať vplyv na takto nadobudnutú právomoc, treba predovšetkým pripomenúť, že v predmetnej veci sa už koncentrácia uskutočnila. Ďalej treba uviesť, že ako vyplýva zo zistení vykonaných Súdom prvého stupňa v bode 295 napadnutého rozsudku, ktoré odvolateľ nepoprel, tento návrh sa týkal zrušenia zmluvy o spolupráci uzavretej medzi odvolateľom a spoločnosťou Haniel, teda postúpenia podielov, ktoré nadobudli v troch členských podnikoch CVK, nezávislej tretej osobe, to znamená upustenia od druhej skupiny transakcií. Napriek tomu tento návrh predpokladal, že dohoda o odvode zisku a zmena stanov CVK sa ako predmet prvej skupiny transakcií ponechajú. Z toho vyplýva, že vzhľadom na koncentráciu dotknutú kontrolným konaním začatým Komisiou bol dotknutý návrh tvorený čiastkovými opatreniami.
- 46 Súd prvého stupňa preto nedospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu, keď v bode 301 napadnutého rozsudku konštatoval, že prvý návrh záväzkov navrhnutý odvolateľom a spoločnosťou Haniel nezmenil koncentráciu tak, že táto už neexistovala.

47 Súd prvého stupňa rovnako nedospel k nesprávnemu právnemu zisteniu, keď v bodoch 305 a 306 toho istého rozsudku rozhodol, že pri výkone právomoci, ktorú nadobudla, sa Komisia mohla domnievať, že tento prvý návrh záväzkov nebol dostatočný na vyriešenie problému, ktorý zistila v oblasti hospodárskej súťaže.

48 Prvý odvolací dôvod musí byť preto zamietnutý ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom výklade a uplatnení článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 a zásady proporcionality

Argumentácia účastníkov konania

49 Odvolateľ uvádza, že domnievaním sa, že prvý návrh záväzkov bol nedostatočný, Komisia zanedbala skutočnosť, že tieto záväzky zmenili transakciu na koncentráciu bez rozsahu pre celé Spoločenstvo, ktorá viac nepatrila do jej právomoci. Dopĺňa, že rozhodnutím, že Komisia nebola povinná prijať prvý návrh záväzkov, Súd prvého stupňa porušil zásadu proporcionality. Okrem toho Súdu prvého stupňa vytýka, že nevysvetlil, ako Komisia mohla dospieť k záveru diametrálne odlišnému od toho, ktorý prijal holandský vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž, NMa, pokiaľ ide o účinky narušujúce hospodársku súťaž prvej skupiny transakcií.

- 50 Podľa Komisie podstatná časť týchto tvrdení sú len preformulovaním tvrdení, ktoré boli predložené na podporu prvého odvolacieho dôvodu. Táto inštitúcia popiera, že konala neprímeraným spôsobom a tvrdí, že bez spresnenia je tvrdenie týkajúce sa rozdielu v posúdení medzi ňou a NMa neprípustné.

Posúdenie Súdny dvorom

- 51 Pokiaľ ide v prvom rade o tvrdenie založené na nedostatku právomoci Komisie, treba konštatovať, že ide o opakovanie argumentácie rozvinutej v rámci prvého odvolacieho dôvodu. Rovnako ako tento dôvod preto musí byť zamietnuté ako nedôvodné.
- 52 Čo sa týka v druhom rade údajného porušenia zásady proporcionality, treba uznať, že rozhodnutia prijaté Komisiou v kontrolných konaniach koncentrácií musia dodržiavať požiadavky zásady proporcionality, ktorá je všeobecnou zásadou práva Spoločenstva (pozri najmä rozsudok z 12. decembra 2006, Nemecko/Parlament a Rada, C-380/03, Zb. s. I-11573, bod 144).
- 53 Napriek tomu je vhodné pripomenúť, že základné normy nariadenia č. 4064/89 a osobitne jeho článok 2 zverujú Komisii určitú diskrečnú právomoc, predovšetkým vo vzťahu k posúdeniam ekonomickej povahy, a preto preskúmanie tejto právomoci, ktorá je podstatná pre vymedzenie pravidiel v oblasti koncentrácií, súdom Spoločen-

stva, sa musí uskutočňovať s prihliadnutím na rozsah voľnej úvahy, ktorá je v pozadí pravidiel ekonomického charakteru tvoriacich súčasť úpravy koncentrácií (rozsudky z 31. marca 1998, Francúzsko a i./Komisia, C-68/94 a C-30/95, Zb. s. I-1375, body 223 a 224, ako aj z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval, C-12/03 P, Zb. s. I-987, bod 38).

54 Osobitne ako uviedla generálna advokátka v bode 73 svojich návrhov a na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľ, kontrola primeranosti podmienok a povinností, ktoré môže Komisia podľa článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 uložiť účastníkom koncentrácie, nespočíva v overení, či, ak boli tieto uložené, koncentrácia má aj naďalej rozsah pre celé Spoločenstvo, ale v ubezpečení sa, či uvedené podmienky a uvedené povinnosti sú primerané zistenému problému hospodárskej súťaže a umožňujú ho úplne vyriešiť.

55 Súd prvého stupňa preto nedospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu, keď v bodoch 304 a 305 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia nemala povinnosť prijať prvý návrh záväzkov, pretože sa domnievala, že tieto boli nedostatočné na vyriešenie problému hospodárskej súťaže, ktorý zistila.

56 Pokiaľ ide v treťom rade o rozdiel medzi posúdením, na jednej strane NMa a na druhej strane Komisie, situácie údajne rovnakej, treba predovšetkým uviesť, že vzhľadom na presné rozdelenie právomocí, na ktorom spočíva nariadenie č. 4064/89, rozhodnutia vnútroštátnych orgánov nemôžu zaväzovať Komisiu v rámci kontrolných konaní o koncentráciách.

- 57 Okrem toho treba pripomenúť, že NMa a Komisia sa vyslovili v ich vlastných oblastiach právomoci vzhľadom na rozdielne kritériá. Zatiaľ čo NMa analyzovala prvú skupinu transakcií s prihliadnutím na situáciu na vnútroštátnom trhu, Komisia posúdila jej zlučiteľnosť so spoločným trhom. Preto ak mal Súd prvého stupňa právomoc kontrolovať v medziach pripomenutých v bode 53 tohto rozsudku posúdenie Komisie, nemal povinnosť vysvetliť, ako Komisia dospela k výsledku rozdielnemu od výsledku NMa.
- 58 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že druhý odvolací dôvod musí byť tiež zamietnutý ako nedôvodný.
- 59 Z toho vyplýva, že odvolanie musí byť zamietnuté v celom rozsahu.

O trovách

- 60 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže odvolateľ nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom, ktorý v tomto zmysle podala Komisia.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Cementbouw Handel & Industrie BV je povinný nahradiť trovy konania.**

Podpisy